

Subota, 17. travnja 2010.

18. travnja 2010. - 65. obljetnica stradanja Đakovčana u Ruševu
Program manifestacije:



10,30 sati Polazak iza Male crkve (crkve Svih svetih) u Đakovu

12,00 sati Sv. misa zadušnica u mjesnoj crkvi u Ruševu – služi mons. Luka Marjanović, prof. s KBF-a u Đakovu

13,00 sati Mimohod sudionika od crkve do spomen-obilježja u selu (oko 800 m)

- Polaganje vijenaca i cvijeća, paljenje svijeća kod spomen obilježja

- Himna "Lijepa naša"

- Pozdravni govor organizatora, predsjednika HDPZ-a Osječko-baranjske županije i Ogranka Đakovo, Ive Tubanovića

- Čitanje imena 64 poznate žrtve ubijene u Ruševu

- Govor načelnika Općine Čaglin,

Obraćanje gostiju :

- predstavnika HOZ-a "Jazovka" iz Zagreba

- predsjednika "Hrvatskog domobrana" iz Požege, g. Drage Franića

- predstavnika Hrvatskog žrtvoslovnog društva iz Zagreba

Čitanje sjećanja Adama Sokole - jedinog koji je preživio strijeljanje u Ruševu

- govor gradonačelnika Grada Đakova,

- Molitva za sve žrtve.

Osim navedenih gostiju očekuje se dolazak predstavnika "Hrvatskoga domobrana" iz Našica, Osijeka, Sl. Broda, Đakova i dr. gradova, kao i predstavnika udruga proisteklih iz Domovinskog rata iz Đakova.

Prošle godine je komemoraciju snimala HRT i pratio Večernji list – dopisništvo Požega, Hrvatsko slovo, Vjesnik Đakovačko-osječke nadbiskupije, Radio Đakovo i dr., a ove godine komemoraciju će snimati i gospodin Mario Šulina, kao završnu scenu dokumentarnog filma koji nosi radni naziv "Prešućeno, prikriveno, nekažnjeno". Sam naslov govori o sadržaju filma: žrtve su prešućene, grobišta prikrivena, a zločin nekažnjen.

Popis žrtava:

1. AMBRUŠIĆ, MIJO – MIŠO iz Kućanaca, Hrvat, potkraj rata sklonio se u Đakovu kod ujaka Karaka, nakon pada Đakova odveli ga partizani s ciglane zajedno s Ivanom Fratrićem i braćom Humbal, te 17.4.1945. ubili u Ruševu.
2. BARIĆ, IVAN iz Đakova (otac Vinko, majka Elizabeta), rođen 7.6.1916. u Đakovu, Hrvat, četkar, otac jednog djeteta, domobran, zarobljen nakon pada Đakova i strijeljala ga OZN-a 10.5.1945. u Ruševu.
3. BAŽAJ, STJEPAN iz Preslatinaca (otac Mijo, majka r. Lukić), rođen 19.9.1926. u Preslatincima, Hrvat, pripadnik pučko-ustaške postrojbe, ubili ga partizani sredinom travnja 1945. u Ruševu.
4. BECKER, JOSIP – SEPIKA iz Đakova (otac Adam), rođen 1922. u Đakovu, Nijemac, domobran, nakon pada Đakova odveli ga partizani, te 17. ili 18. 4.1945. navodno masakrirali i ubili u Ruševu.
5. BOLARIĆ, MILAN iz Đakovačkih Selaca, (otac Antun, majka Amalija), rođen 1921. u Vrhu, Vinogora, Pregrada, Hrvat, domobran, odvela ga OZN-a, te je navodno masakriran i ubijen 1945. u Ruševu.
6. BOLARIĆ, VJEKOSLAV - SLAVKO iz Đakovačkih Selaca (otac Antun, majka Amalija), rođen 1924. u Vrhu, Vinogora, Pregrada, Hrvat, domobran, odvela ga OZN-a i ubila 1945. u Ruševu.
7. BRKANOVIĆ, MATO iz Ruševa (otac Stjepan), rođen 1922. u Ruševu, domobran, poginuo u borbi s partizanima 1945. u obrani Ruševa.
8. BRKIĆ, ANDRIJA iz Gorjana, rođen u Drenju, Hrvat, dimnjačar, ubijen 1945. u Ruševu.
9. CIGIĆ, PETAR iz Ruševa, rođen 1912. u Ruševu, pripadnik Oružanih snaga NDH, poginuo u borbi s partizanima 1945. u obrani Ruševa.
10. CVANČIĆ, VLADO iz Beketinaca, (otac Pavo), rođen oko 1921. u Beketincima, Hrvat, partizani ga zarobili i ubili 1945. u Ruševu.

11. ČEŠNIK, STJEPAN iz Đakova, rođen 1907., Hrvat, trgovac, partizani ga vezali zajedno sa stolarom Šafauzerom i ubili ga 1945. u voćnjaku župnog dvora u Đakovu, ili je prema drugim navodima ubijen u Ruševu.
12. ĐURAKOVIĆ, BOŽO iz Đakovačkih Selaca (otac Stjepan, majka Bara r. Valjetic), rođen 15.8.1923. u Đakovačkim Selcima, Hrvat, ratar, pripadnik Ustaške vojnice, partizani ga uhitili kod kuće i odveli, te masakrirali i strijeljali 18.4.1945. u Ruševu.
13. EMIĆ, PETAR iz Ruševa (otac Imra), rođen 1914. u Ruševu, domobran, partizani ga mučili i kastrirali, potom ubili 1945. u Ruševu.
14. ERDELJIĆ, TOMO iz Đakovačkih Selaca (otac Antun, majka Marija), rođen 1915. u Budrovcima, Hrvat, supruga Agica r. Kovačević, ratar, masakrirali ga i ubili partizani 18.4.1945. u Ruševu.
15. ERDELJIĆ, STJEPAN iz Đakovačkih Selaca, rođen 1916. u Budrovcima, Hrvat, ubili ga partizani 1945. u Ruševu.
16. ERGOTIĆ, IVAN iz Đakovačkih Selaca (otac Božo, majka Marija r. Glavić), rođen 14.10.1925. u Đakovačkim Selcima, Hrvat, domobran, skrio se kod kuće, uhitila ga i odvela OZN-a, te ga ubili partizani 18.4.1945. u Ruševu.
17. ERGOTIĆ, ŠIMO iz Đakovačkih Selaca (otac Marko Živković, majka Manda Ergotić), rođen 9.9.1912. u Đakovačkim Selcima, Hrvat, pripadnik Ustaške vojnice, uhitili ga partizani kod kuće, odveli i ubili 18.4.1945. u Ruševu.
18. FILIPOVIĆ, JOZO iz Vuke (otac Mijo), rođen 1914. u Vuki, Hrvat, masakrirali ga partizani 1945. u Ruševu.
19. FRATRIĆ, IVAN iz Đakova, rođen 24.08.1902. u Vukovaru, Hrvat, supruga Katarina r. Werner, otac 2 djece, suvlasnik ciglane u Đakovu, nakon pada Đakova odveli ga partizani s ciglane zajedno s braćom Humbal i Mišom Ambrušićem, te 17.4.1945. ubili u Ruševu.
20. GLAVAŠEVIĆ, JOSIP - JOCA iz Đakovačkih Selaca (otac Josip, majka Matijka r. Nikolić), rođen 2.4.1919. u Đakovačkim Selcima, Hrvat, domobran, uhitila ga kod kuće i odvela OZN-a, masakrirali ga i ubili partizani 11.11.1944. u Paučju, ili prema drugim navodima 1945. u Ruševu.
21. HAJCMAN, ANTUN iz Đakova (otac Gustav, majka Betika r. Reit), rođen 10.6.1912. u Đakovu, Hrvat, trgovački pomoćnik, domobran, odveli ga partizani iz Đakova u Vinkovce, zatim u Ruševo, gdje mu se u svibnju 1945. gubi trag.

22. HAJDUKOVIĆ, (m) iz Đakova, Hrvat, kćerka mu je bila udana za nekog Gregića, ubijen 1945. u Ruševu.
23. HAJLING, IVICA iz Đakova, Hrvat, ubijen 1945. u Ruševu.
24. HUMBAL, MATO iz Đakova (otac Vinko, majka Sofija r. Palajac), rođen 1915. u Đakovu, Hrvat, domobran, nakon pada Đakova odveli ga partizani iz podruma na ciglani Fratrić s bratom Nikolom, Ivanom Fratrićem i Mišom Ambrušićem, te 17.4.1945. ubili u Ruševu.
25. HUMBAL, NIKOLA iz Đakova (otac Vinko, majka Sofija r. Palajac), rođen 1917. u Đakovu, Hrvat, domobran, nakon pada Đakova odveli ga partizani iz podruma na ciglani Fratrić s bratom Matom, Ivanom Fratrićem i Mišom Ambrušićem, te 17.4.1945. ubili u Ruševu.
26. JAKAB, STJEPAN - PIŠTA iz Đakovačkih Selaca (otac Josip, majka Agneza r. Eke), rođen 6.11.1912. u Đakovačkim Selcima, Mađar, otac 1 djeteta, supruga Bara r. Horvat, ratar, pripadnik oružništva NDH, partizani ga uhitili, masakrirali i strijeljali 18.4.1945. u Ruševu.
27. JAPARIĆ, NIKOLA iz Ruševa (otac Stjepan), rođen 1933. u Ruševu, preminuo od posljedica ranjavanja kao dijete 1945. u Ruševu.
28. JELAKOVIĆ, ANDRES (ANDRIJA) iz Đakova (otac Rochus - Roko, majka Katarina r. Buljan), rođen 19.11.1876. u Selniku, Ludbreg, Hrvat, otac osmero djece, viši hidrotehničar, odveli ga kao civila partizani i likvidirali 17.4.1945. u Ruševu.
29. JELIĆ, VINKO iz Ruševa (otac Jozo), rođen 1922. u Ruševu, domobran, partizani ga zarobili, mučili i kastrirali, potom ubili 1945. u Ruševu.
30. JOSIPOVIĆ, LUKA iz Malog Nabrđa (otac Jozo, majka Milka), rođen 13.6.1924. u Malom Nabrđu, Hrvat, otac jednog djeteta, domobran, poginuo kad su partizani ušli u Zagreb 8.5.1944., ili su ga prema drugim navodima ubili partizani u Paučju, ili pak u Ruševu u svibnju 1945. nakon pada Đakova.
31. KLAIĆ, BOŽO iz Širokog Polja (otac Ivo), rođen 1920. u Širokom Polju, Hrvat, ubili ga partizani 1945. u Ruševu.
32. KLEM (KLEMM), JOSIP (JOSEF) iz Viškovaca, rođen 1914. u Veliškovcima, Hrvat, supruga Ivanka r. Sandukčić, općinski blagajnik, strijeljali ga partizani 20.4.1945. u Ruševu.
33. KLEM, NIKOLA iz Đakova, rođen 1921. u Osijeku, Hrvat, liječnik – satnik domobranske zdravstvene pukovnije u Đakovu, partizani ga zarobili nakon pada Đakova i 17.4.1945. ubili u Ruševu.

34. KNEŽEVIĆ, BOŽO iz Pake (otac Petar), rođen 1919. u Paki, domobran, ubili ga partizani 1945. kod Ruševa.
35. KNEŽIĆ, ZLATKO iz Đakova, rođen 1905. u Đakovu, Hrvat, partizani ga masakrirali i ubili 1945. u Ruševu.
36. KOVAČEVIĆ, PERICA iz Đakovačke Satnice (otac Franjo), rođen 1923. u Satnici Đakovačkoj, Hrvat, domobran, spalili ga partizani 1945. u Ruševu.
37. KRAJTNER, STJEPAN iz Ruševa (otac Andrija), rođen 1913. u Ruševu, domobran, partizani ga mučili i kastrirali, potom ubili 1945. u Ruševu.
38. KRIM(M)ER (KRIEMER), IVAN (JOHANN) - JOKO iz Đakovačkih Selaca (otac Adam, majka Ana r. Becker), rođen 29.8.1921. ili 1922. u Đakovačkim Selcima, Nijemac, pripadnik Ustaške vojnice, ratar, partizani ga uhitili, masakrirali i ubili 18.4.1945. u Ruševu.
39. KRIMER, JOSIP iz Đakovačkih Selaca (otac Adam), rođen 1921. u Đakovačkim Selcima, Hrvat, partizani ga masakrirali 1945. u Ruševu.
40. KUZMA(N), STJEPAN iz Trnave, rođen 1888. u Slavonskom Brodu, Hrvat, supruga Eva r. Vračević, profesor u mirovini, uhitila ga kod kuće OZN-a kao civila i ubijen je 22.4.1945. u Ruševu.
41. KVINTUS, LUJZ iz Gašinaca, rođen 1915. u Gašincima, domobran, ubili ga partizani u travnju 1945. u Ruševu.
42. MARAS, ADAM iz Đakovačkih Selaca (otac Josip), rođen 1918. u Đakovačkim Selcima, Hrvat, partizani ga ubili 20.4.1945. u Ruševu.
43. MATIJAŠEVIĆ, IVAN iz Ruševa (otac Mato), rođen 1929. u Ruševu, poginuo u borbi s partizanima 1945. u obrani Ruševa.
44. MATIJAŠEVIĆ, PETAR iz Ruševa (otac Mato), rođen 1918. u Ruševu, uhitili ga partizani te 1944. u logoru Ruševo izvršio samoubojstvo.
45. MATOTA, STEVO iz Đakova, rođen 1920. u Đakovu, Hrvat, ubili ga partizani 1945. u Ruševu.
46. NARAJ, ADAM iz Đakovačkih Selaca (otac Adam, majka Liza r. Balaš), rođen 7.5.1918. u Đakovačkim Selcima, Mađar, otac 1 djeteta, domobran, odvela ga OZN-a, te masakriran i ubijen 1945. u Ruševu.
47. NIKOLIĆ, STJEPAN iz Đakovačkih Selaca (otac Mijo, majka Bara r. Carević), rođen 7.3.1927. u Đakovačkim Selcima, Hrvat, ratar, domobran, uhićen kod kuće, odvela ga OZN-a, te masakriran i ubijen 18.4.1945. u Ruševu.

48. OBROVAC, TOMO iz Đakovačkih Selaca (otac Josip), rođen 1910. u Đakovačkim Selcima, Hrvat, kao civila ga odvela OZN-a, te masakriran i ubijen u 1945. u Ruševu.
49. PFEIFFER, ANTUN (ANTON) iz Đakovačke Satnice (otac Jakob, majka Marija r. Božur), rođen 20.11.1920. u Satnici Đakovačkoj, Nijemac, ratar, pripadnik njemačkih postrojbi u sklopu Ustaške vojnice (Einsatzstaffel), masakrirali ga partizani 17.4.1945. u Ruševu.
50. PISAČIĆ, IVAN iz Đakova (otac Martin, majka Slavica), rođen 1920. u Drenovi, Sesvete, s prebivalištem u Đakovu, Hrvat, odveden zajedno s braćom Bolarić iz Đakovačkih Selaca i ubili ga partizani 1945. u Ruševu.
51. RAGUŽ, MARKO iz Drenja (otac Marijan), rođen 1922. u Drenju, Hrvat, spalili ga partizani 19.4.1945. u Ruševu.
52. REBIĆ, (m) iz Vrbice, rođen 1926. u Vrbici, Hrvat, pripadnik oružništva NDH, masakrirali ga partizani 1945. u Ruševu.
53. REPONJ, DANIJEL iz Ruševa, rođen 1904. u Ruševu, domobran, partizani ga mučili i ubili 1944. u Ruševu.
54. REPONJ, IVAN iz Ruševa (otac Ivan), rođen 1910. u Ruševu, civil, ubili ga partizani 1944. u obrani Ruševa.
55. SELTNER, MATIJA (MATO) iz Đakova (otac Josip, majka Amalija), rođen 23.2.1923. u Đakovu, Hrvat, krojač, domobran, partizani ga zarobili i strijeljali bez presude 19.4.1945. u Ruševu.
56. SELTNER, PERO iz Đakova (otac Josip, majka Amalija), rođen 1912. u Ruševu, Hrvat, domobranski časnik, sudjelovao u obrani Levanjske Varoši, partizani zauzeli mjesto i ubili ga zajedno s ostalim zarobljenicima 1945. u Ruševu.
57. SELTNER, TOMO iz Đakova (majka Anica), rođen 30.9.1924. u Đakovu, Hrvat, vodoinstalater, domobran, partizani ga strijeljali 19.4.1945. u Ruševu.
58. ŠAFAUZER, (m) iz Đakova, Nijemac, stolar, partizani ga vezali zajedno s Stjepanom Češnikom i ubili 1945. u voćnjaku župnog dvora u Đakovu, ili je prema drugim navodima, ubijen u Ruševu.
59. ŠNAJDER, FRANJO iz Đakovačke Satnice (otac Franjo), rođen 17.2.1918. u Satnici Đakovačkoj, Hrvat, supruga Kata r. Labak, ratar, masakrirali ga partizani 17.4.1945. u Ruševu.
60. TAKAČ, MIJO iz Đakovačke Satnice (otac Mijo, majka Suzana r. Glavanić), rođen 1918. u Satnici Đakovačkoj, Hrvat, mesar, ubijen 17.4.1945. u Ruševu.

61. TOMIČIĆ, JAKOV iz Đakova (otac Ivan, majka Manda), rođen 1924. u Đakovu, Hrvat, supruga Marija r. Došen, pripadnik Ustaške vojnice, odveden iz Đakova i ubijen 17.4.1945. u Ruševu.

62. TOT(H), IVAN iz Đakovačkih Selaca (otac Franjo, majka Kata r. Paloš), rođen 3.6.1925. u Đakovačkim Selcima, Mađar, pripadnik 373. pješačke divizije Wehrmachta (Tiger divizije), partizani ga uhitili i ubili 20.4.1945. u logoru Paučje ili u Ruševu.

63. VEIĆ, MATO iz Ruševa, rođen 1908. u Ruševu, pripadnik Ustaške vojnice, poginuo u borbi s partizanima 1944. u Ruševu.

64. VERHAS, JOSIP iz Osijeka (otac Andrija), rođen 10.3.1910. u Satnici Đakovačkoj, Hrvat, otac četvero djece (Krunoslava, Ljerka, Blaženka i Zvonko), dipl. pravnik, predstojnik pogranične policije NDH u Osijeku, boravio na liječenju u Đakovu kod punice i punca, ubili ga partizani 1945. u Ruševu.

Priredila: Sanja Rogoz-Šola

FW: HAKAVE-KOMEMORACIJA RUŠEVO-18.04.2010.

Komemoracija žrtvama komunističkog režima u Ruševu

Sjećanje na krvavi travanj 1945.

Žrtvama ubijenim nakon 17. travnja 1945. od strane partizana nakon njihova ulaska i „oslobođenja” Đakova, odalo je počast oko 300 sudionika komemoracije održane njima u spomen 18. travnja u Ruševu, malom selu između Đakova i Požege, udaljenom oko 40 km od Đakova. U ruševskoj crkvi svetu misu za nasilno ubijene nedužne Đakovčane i druge žrtve na svršetku Drugog svjetskog rata, predvodio je mons. Luka Marijanović, profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu u koncelebraciji s ruševskim župnikom Milanom Klobučarom i nekolicinom svećenika iz Đakova. Mons. Marijanović je naglasio: „Želimo se prisjetiti svojih očeva i djedova, koji su ovdje u Ruševu mučki pobijeni i tako postali žrtvama komunističkog terora. Vi dobro znate kako su toga i susljednih dana srpske snage, odnosno prurušeni četnici, i jugo-komunističke partizanske snage likvidirale tri stotine Đakovčana, odreda obrazovanih, uglednih i imućnih ljudi, kojima je jedina krivnja bila ta što su bili ili Hrvati, Nijemci, Mađari i neki drugi naši sugrađani, ili jednostavnije rečeno, što nisu bili Srbi, a borili su se za svoju vjeru, svoj dom i svoju domovinu.”



Kako piše u evanđelju, a istaknuo je to mons. Marijanović, „trebalo je puno vremena dok su apostoli shvatili što se na Uskrs dogodilo. Gospodin Isus im se morao pokazivati, dok nisu konačno shvatili: Isus živi! – Ne događa li se nešto slično i nama? Je li ta poruka da je Isus uskrsnuo i da je živ ukorijenjena u našim srcima?! I mi smo, možda više nego apostoli, upućeni upravo na to da nas Gospodin na otajstveni način u ovoj svetoj misi susretne i ojača našu vjeru, vjeru da ćemo i mi, kao i oni koji su ovdje prije 65 godina bili mučki pobijeni bez suda, naši mučenici za vjeru i dom, jednog dana ipak uskrsnuti. Molit ćemo da nas Bog svakodnevno utvrđuje u toj nadi. Sve je to i za nas danas uskrsno ohrabrenje, kao što je nekoć bilo za apostole.”

U svojoj homiliji mons. Marijanović je naglasio kako su apostoli bivali uhićivani, optuživani, bičevani, prijetilo im se, progonjeni su kroz cijelu povijest kršćanstva, sve donedavno - „uvijek je bilo društvenih poredaka kojima su kršćani bili trn u oku, ponajviše jer nisu mogli prešutjeti istinu i prihvatiti kompromis s nepravdom i laži. Sjetimo se samo našega kardinala Stepinca koji je umro točno prije pedeset godina, i što je on sve pretrpio i proživio. Sjetimo se 'hrvatskoga proljeća', sjetimo se 'praškoga proljeća', i tako redom, dok se komunistički sustav nije skoro sam od sebe urušio prije dvadesetak godina, kad je pao Berlinski zid i tzv. željezna zavjesa koja je dijelila istočnu Europu od ostaloga dijela svijeta. Pao je komunizam, ali ne i svi pojedini komunisti... Unatoč tomu, sudbina se apostola našega vremena još uvijek ponavlja u mnogim zemljama svijeta. To je sudbina mnogih ljudi, koji su svojim životom ostvarili riječi apostola: 'Treba se većima pokoravati Bogu negoli ljudima!' (Dj 5,29). 'Mi doista ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo' (Dj 4,20).", rekao je mons. Luka Marijanović.



„Nama, koji živimo u svijetu punom raznih ponuda i mogućnosti, i koji među ostalim stremimo prema 'ujedinjenoj Europi' kao svojem, kako se uporno ističe, 'jedinom cilju, cilju svih ciljeva', danas se neuvijeno želi i treba reći: 'Moramo se više pokoravati Bogu nego li ljudima'. Mora se znati jasno razlikovati što je što, i dosljedno tome odlučiti se, dakako za ono što je dobro, štoviše: za ono što je bolje. Ja danas moram znati na čemu gradim i temeljim svoj život. Dopustimo da nas primjer prvih apostola fascinira i ohrabri. Oni nam poručuju: 'I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega daje Bog onima što mu se pokoravaju' (Dj 5,32). Neka taj Duh ispuni i naše srce s porukom, o kojoj se 'ne može šutjeti!' - poručio je okupljenima mons. Marijanović te nastavio: „Zato i mi vjernički molimo: Bože, tvoj uskrsnuli Sin prati nas. Pomozi nam, da živimo iz uskrsne vjere i svladavamo sve svoje današnje teškoće. Daj da poput Petra Isusu odgovorimo ljubavlju i prihvatimo životno zalaganje koje ni pred čime ne preže. Bože, pomozi nam da ne propuštamo ozbiljnih prilika da danas budemo ne samo miroljupci već istinski mirotvorci.”

Nakon sv. mise kolona sudionika komemoracije je krenula kroz selo do spomen-obilježja ubijenima, gdje su položeni vijenci i upaljene svijeće. Nakon odavanja počasti Domovini i svim žrtvama koje su položile svoj život za nju, pročitana su do danas poznata imena

ubijenih u Ruševu, njih 66, ponajviše iz Đakova i Đakovštine. Ovoj 65. obljetnici prisustvovalo je tristotinjak sudionika, među kojima i gradonačelnik Grada Đakova, Zoran Vinković i načelnik Općine Čaglin (kojoj pripada Ruševo), Ivan Đurina, koji su se obratili skupu kratkim govorom. U ime nazočnih domobranskih udruga iz Slatine, Našica, Orahovice, Slavonskog Broda, Požege, Osijeka i Đakova okupljenima se obratio predsjednik Hrvatskog domobrana iz Požege, Drago Franić, a predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Osječko-baranjske županije i Ogranka Đakovo, Ivo Tubanović je svima zahvalio na dolasku u ime organizatora – HDPZ-a Ogranka Đakovo i HOZ-a „Jazovka“ Krila Đakovo.



Po prvi puta komemoraciji su prisustvovali i članovi Hrvatskog obrednog zdruza „Jazovka“ iz Zagreba, gospodin Petener i gospodin Mihaljević. Branimir Petener se osvrnuo na nedavni događaj tragične pogibije poljskog državnog vrha kod Katina gdje su krenuli odati počast svojim nedužnim žrtvama komunizma. „Uspoređujući broj stanovnika Poljske u vrijeme kada je prije 70 godina Staljin dao poubijati 22.000 poljskih časnika i intelektualaca u Katinskoj šumi i ondašnje Hrvatske dolazimo do spoznaje kako kod nas ima gotovo 150 'Katinskih šuma', obzirom na broj masovnih grobnica i broj ubijenih Hrvata u vrijeme komunizma.“ naglasio je Petener. Pozvao je sve udruge koje se bave sličnim aktivnostima da sve zajedno u cijeloj Hrvatskoj obilježe sjećanjem i komemoracijom svoja masovna grobišta na isti dan, 22. lipnja (Dan antifašizma), kako bi se došlo do konačnog cilja – unijeti u Ustav RH da je neovisna Hrvatska država nastala u Domovinskom ratu, a ne na osnovama antifašizma i AVNOJ-a.

Vijenac kod spomen-obilježja je položilo, kao i svake godine, i izaslanstvo Gradskog odbora HDZ-a Đakovo. Program komemoracije je vodila Lidija Perković iz Đakova, koja je pročitala sjećanje Adama Sokole iz Đakovačkih Selaca (danas živi u Njemačkoj), svjedoka koji je preživio partizansko strijeljanje u Ruševu tog krvavog travnja 1945. i koji, kako je sam izjavio „metak iz ruševačke livade i danas nosi“.

Napisala: Sanja Rogoz-Šola
Fotografije: Pero Šola